

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

22. Nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

5. Iostomus in hunc locum in pleno commentario. Alij ipsum exercitum Rom. intelligunt, qui cum imaginibus Cæsaris quas in vexillis ferebant, Ierosolymam obsidebant sub Cestio Floro; maximè propter verba Lucæ, *Cum videritis circumdari ab exercitu Ierusalem.* Et hunc sensum latè exponit Cæsar Baronius in Annalibus tanquam valde probabilem, quia ante illud tempus imagines Cæsaris Romani in Iudæam non inferebantur. Sed quia hæc abominatio in ipso templo futura describitur, alius sensus querendus est. Abominatio igitur desolationis *stans in loco sancto*, id est, in templo, ut Daniel loquitur c. 9. est illa barbara templi prophanatio quam in templo quod occupauerant, seditiosi quidam Iudæi Zelate dicti exercuerunt, multos in templo trucidando, & in eo quasi in castro contra ciues suos & contra Romanos bellum gerendo, in prima illa obsidione per Florum facta, quæ postea soluta est. Illa enim abominatio, quam paulò post sequuta est extrema totius populi desolatio, ponitur hic à Christo in signum futuræ destructionis vrbis Hierusalem, & in signum, fugiendi piis atque electis, ut visa illa abominatione in templo, *fugiant ex Iudæa ad montes*, id est, ad loca rura. Iuxta quam Christi hoc loco admonitionem, soluta illa prima obsidione Flori, & antequam ad secundam obsidionem veniret Titus, Christiani omnes relicta Iudæa recipiebant se trans Iordanem in oppidum quoddam Regis Agrippæ, Pellam dictum, ut narrat Euseb. libro 3. capite 5. hist. Eccles.
6. 22. *Nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi.*

CHRISTUS adhuc de propriis Iudæorum calamitatibus differens, ait illas tantas fore, ut nisi pauciores forent illarum calamitatum dies quam Iudæorum peccata mererentur, nullus Iudæus aut mortem aut diram captiuitatem euaderet: sed propter eos qui ex Iudæis credituri erant, vel certè ab illis quantumuis incredulis nascituri ut credentes fiant, pauciores fore illius vastationis dies, & victorè exercitum iræ ac vindictæ suæ modum imposurum. Moxque de suo aduentu & consummatione seculi disputatione orditur Christus. *Tunc si quis vobis dixerit, Hic est Christus, &c.* id est, Post excidium Hierosolymitanum, & post finitam atque abbreviatam Iudæici populi vastationem, audite signa aduentus mei ad Iudiciū. Quantumlibet enim hic aduentus ab illa vastatione

riore longissimè distet, de eo tamen quasi proximè imminente differit, vel vt eum tanquam semper propinquum expectemus, vel quia totum interficiens tempus hora nouissima est, nec alia expectanda rerum immutatio, quoad religionis viam, aut nouum aliquem Dei aduentum.

Ceterum quia hæretici hodie, deserta penitus Ecclesia Christi Catholica per totum orbem dispersa, occultas quasdam & latentes Ecclesie reliquias seruari & veditare coguntur, putauit Calvinus inter alias scripturas eò detortas, hunc quoque locum ad hanc rem accommodatum esse. Primum igitur cõuenire ait hunc locum cum illo Esa. 9. *Nisi Dominus reliquisset nobis semen, fuissetis sicut Sodoma & Gomorrha.* Quod quidem quoad seruatas Iudæorũ reliquias, quæ prædicantibus Apostolis in Christum crediderunt, verũ est; sed ab eo quod fingit Calvinus, alienissimum est. Mox enim ex illis credentium Iudæorũ reliquiis in vastissima illa aliorũ Iudæorum incredulitate, infert & concludit homo impius similem in Ecclesia Christi per omnes gentes diffusa fore vastitatem, & ait. *Est hoc insigne diuini iudicij documentum, vbi visibilem Ecclesiam sic affligit, vt funditus videatur perditã: & tamen ad seruãdum aliquod semen, suos electos, & quidem paucos numero, mirabiliter ab interitu eripit, vt præter spem è gurgite mortis emergant. Sic enim terrentur hypocritæ ne Ecclesia titulo & specie freti, vanã spem impunitatis sibi fingant, quia modum inueniet Dominus quo Ecclesiam suam liberet, ipsis in exitiũ traditis.* Hæc ille. Homo impius ex casu Synagogæ, quæ tota typica, pædagogica, & localis erat, visibilis Ecclesie Christi, quæ ipsa veritas est, status perfectus, & toto orbe diffusus, casum & interitum deducit. Non est hoc diuini iudicij documentum, quo pereat visibilis Christi Ecclesia seruatis paucis Calvinistis, sed est diuinæ scripturæ manifesta corruptio, quæ diuinas promissiones mendacij arguit, quæ veritati figuram, Euangelio legem, generalitati partem, perpetuitati temporaneum, perfectioni imperfectũ, Christo Moysen adæquat: quæ denique omnibus nouis & occultis hæreticis fenestrã defensionis aperit. Christi enim Ecclesia visibilis vt nõ vnius gentis sed omnium erat, (*Prædicabitur hoc Euangeliũ regni in vniuerso orbe*) vt nõ vmbra amplius sed res ipsas pertractat, (*Vmbra quippe habuit lex futurorum bonorũ, non ipsam imaginem rerum*) vt non pædagogum agit, sed ad virum perfectũ in Christo adificat, vt denique non Moysen sed Christum legislatorem ac magistrum habet; ita non definiti cuiusdam temporis est,

*Latitans
Caluini
Ecclesia
profligatur.*

*Matt. 24.
Heb. 10.
Galat. 3.
Ephes. 4.
Matth. 23.*

Rom. 11. sicut Synagoga, cuius diminutio diuitia gentium, & amissio re-
 Matt. 16. conciliatio mundi erat, sed perpetuæ stabilitatis est, contra
 Ioan. 14. quam porta inferi non preualebunt, quam Spiritus S. docet om-
 Matth. 28. nem veritatem in æternum, & cum qua Christus est omnibus
 diebus vsque ad consummationem sæculi. Visibilis, inquam,
 Ecclesia quoad suos Pastores ac Præpositos, maximè quoad
 summum eius Pastorem talis est. Nam de Ecclesia super
 summum Pastorem adificanda Christus loquebatur dicens,
 Porta inferi non preualebunt aduersus eam. Apostolis suis &
 baptizaturis ac prædicaturis Euangelium, Christus promisit
 Spiritum veritatis in æternum, suamque præsentiam vsque ad
 consummationem sæculi. Non sunt igitur nouæ expectande
 reliquiæ pereunte visibili Christi Ecclesia, sed est in ea firmi-
 ter permanendum, qui saluus esse vult. Neque enim ad Chri-
 stum pertinere potest, qui in Christi corpore non est.

24. Dabunt signa magna & prodigia.

Miracula
 Catholica
 Ecclesia
 defendun-
 tur.

Q Via hinc seductorum prodigia taxantur, existimauit
 Calvinus ad suum institutum hoc imprimis facere, ut
 propter falsa seductorum signa, Ecclesiæ Catholicæ vera mi-
 racula traduceret, idque eo magis quod se suosque sectarios
 tam falsis prodigiis quam veris miraculis carere terneret. Sed
 ipsius disputatio talis est, ut ipsa semetipsam perspicue eue-
 rat. Sic enim scribit. *Quum antichristos & mendaces Prophe-
 tas Dominus miraculis armatos fore pronuntiet, non est cur tan-
 toperè superbiant Papista hoc obreuiu, vel ipsorum iactantia
 territemur. Miraculis suas superstitiones confirmant: nempe
 quibus prædixit filius Dei labefactandam esse multorum fidem.
 Quare tantum apud prudentes momentum habere non debent,
 ut per se sufficiant ad probandum hoc vel illud doctrinae genus.
 Hæc quidem ille. Sed quum hætenus nihil nisi nugari se aut
 blasphemare potius animaduerteret, quum contra vera mi-
 racula tam Christi quam Christianorum omnium hæc dis-
 putatio faciat, quibus Christus dixit *Maiores horum facietis*,
 & iterum, *Signa autem eos qui crediderunt hæc sequentur,*
agris manus imponent, & bene habebunt, serpentes tollem, &c.
 idque in testimonium & approbationem veritatis, de quo
 dixerat, *Spiritus testimonium perhibebit de me, quum, in-
 quam, hæc expeditam contra se obiectionem præuideret,*
eam conatur soluere. Si excipiant (inquit) hoc modo eueri-
*ac in nihilum redigi miracula, quibus tam legis quam Euan-**

Ioan. 15.
 Marc. 14.

Ioan. 15.
 Calvinus
 suos lecto-
 res iudifi-
 cat.